

(C. C. Andersen) omtalte Opholdsbestem- melsen, og jeg lagde Mærke til, at da han omtalte denne, sagde han bl. a., at ca. 800 Kvinder ikke vilde kunne komme til at stemme, naar man fik dette Lovforslag gennemført. Jeg har ogsaa med Forbavelse læst i Bladene om de mange Kvinder, som vilde miste Valgretten, naar dette Lovfor- slag blev gennemført. Jeg tror, at man i sine Opgørelser bør erkende, at hidtil have Kvinder ikke stemt med ved de kommunale Valg. Det kan ikke nytte, at man for at faa et stort Tal at agitere med lige over- for den paagældende Bestemmelse regner Kvinderne med. Det er naturligt, at de Forandringer, her foreslaas, ville medføre, at en Del Vælgere, som under de gamle Regler — som jo kunne være højst forskellige og højst brogede — havde Stemme- ret i en eller anden Kommune, ikke komme til at stemme; men at her alligevel er Tale om en meget betydelig Udvidelse af Valg- retten, antager jeg, at heller ikke det ærede Medlem vil bestride. Jeg anser det for en Skønssag, hvor længe man vil finde, at en Vælger skal opholde sig i en Kommune, inden han faar Valgret, men jeg har ikke villet modsætte mig, at man sluttelig enedes om, at det vil være naturligt at fastslaa de her foreslaaede Regler.

Jeg skal omtale en enkelt Bestem- melse blandt de stillede Ændringsforslag, fordi den er ny. Det er Nr. 39, den ny Paragraf, som flere ærede Talere have været inde paa. Der er jo brugt højst forskellige Udtryk om den. Fra radikal og socialdemokratisk Side er der sagt, at man vilde hemme, ja, standse alt virkeligt kommunalt Fremskridt her i Landet ved den, og omvendt er den fra Højres Side betegnet som betydningsløs eller dog ret betydningsløs. Hvad der er betydnings- fuldt og hvad ikke i denne Henseende, kan der jo altid disputeres om. Jeg tror imidlertid ganske sikkert, at den alminde- lige Mening i kommunale Kredse er, at Bestemmelsen er betydningsfuld. Den bi- drager til at vække Interessen og Ansvaret hos Vælgerfolket for hele Kommunens økonomiske Udvikling netop i det Øjeblik, hvor det har størst Betydning, nemlig naar Afgørelsen skal falde med Hensyn til Ud- gifter, der kunne faa afgørende Betydning for hele Kommunens Udvikling. Derfor ser jeg noget ubetinget betryggende i denne Bestemmelse og anser den for hel- dig i det hele for vor kommunale Ud- vikling.

Naar jeg har kunnet tiltræde Bestem- melsen om Maksimumsgrænsen, der ikke

maa overskrides uden Regeringens Sam- tykke og altsaa dermed ikke uden Rege- ringens Medansvar, ligger det dels i, at de Kommuner, der nu ere oppe mod denne Grænse, sikkert i Forvejen have en stærk Følelse af, at de ere ved Maksimum, at Maksimum for dem snart indtræder, og dels deri, at jeg ikke mener, at den Be- tragting har kunnet afvises, at Staten i Virkeligheden har en alvorlig Interesse i, at Kommuneskatterne ikke gaa saa højt op, at Statsskatterne ikke kunne blive svarede paa rimelig Vis.

Det ærede 7ende kongevalgte Medlem (Hage) gjorde et Par Bemærkninger om Forslaget under Nr. 39. Det ærede Med- lem udtalte, at han ikke syntes om den Redaktion i Slutningen. Jeg har ingen Indvendinger at gøre mod denne Redak- tion. Jeg finder det særdeles heldigt, saa- ledes som Mindretallet har formet den. Regeringens Samtykke er jo det sædvan- lige Lovudtryk, hvortil vi i flere Love have noget tilsvarende. Udtrykket er her brugt for at betegne en Samvirken af flere Ministre, og i Praksis vil dette i vigtigere Sager forme sig som en fælles Overvejelse i Ministeriet. Det ærede Medlem udtalte, at han vilde foretrække, at Vælgerne under en eller anden Form fik Indflydelse her ogsaa i det sidstnævnte Tilfælde, men ud- dybde ikke denne Tanke nærmere, saa jeg ved ikke, hvorledes denne Bemærkning skulde forstaas. Med Hensyn til Tallet 8 siger man, at der er kommet mange Ud- regninger af, hvorledes man kunde gaa saa og saa uhyre højt op, naar man sæt- ter dette Tal. Hertil er kun at sige, at hvis dette Tal ikke var, kunde man gaa endnu meget, meget højere op; det er jo nemlig en Bestemmelse, der ikke findes i vor nuværende Lovgivning.

De Ændringsforslag, jeg selv har stillet, skal jeg ikke komme ind paa, efter at Ord- føreren for Mindretallet allerede har moti- veret, hvorfor Mindretallet under Nr. 1 har tiltraadt dem, og jeg kan være særdeles tilfreds med de Bemærkninger, den ærede Ordfører har gjort til disse Ændringsfor- slag. Kun skal jeg omtale to eller tre af dem, som det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) har gjort til Gen- stand for Omtale.

Med Hensyn til Ændringsforslaget un- der Nr. 25 spurgte det ærede Medlem mig, hvorfor denne Ændring var opstillet. Den Bestemmelse har jeg medtaget for at værne Vælgernes Frihed overfor paagaende Kon- trol, som jeg har Erfaring for adskillige Steder har medført en vis Utryghed hos